

291

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 grudnia 1956 r.

w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452), art. 3, art. 77 ust. 3 i art. 102 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na wniosek podatnika podatki obrotowy i dochodowy pobiera się ryczałtowo w formie opłaty za karty podatkowe od osób wykonujących rzemiosła wymienione w tabeli stanowiącej załącznik do niniejszego rozporządzenia i w miejscowościach wymienionych w tej tabeli, jeżeli osoby te:

1) w zakładach rzemieślniczych położonych na terenie:

a) gromad oraz osiedli i miast o liczbie mieszkańców do 5000 zatrudniają nie więcej niż jednego członka rodziny, a osoby wykonujące rzemiosła: bednarstwo, bieliźniarstwo, czapnictwo, fryzjerstwo, kołodziejstwo, koszykarstwo, kowalstwo — pojazdowe, wyrób i naprawa narzędzi rolniczych, krawiectwo damskie i męskie, powroźnictwo, szewstwo — naprawa obuwia i szklarstwo — nie więcej niż jednego pracownika najemnego i jednego członka rodziny lub nie więcej niż dwóch członków rodziny,

b) osiedli i miast o liczbie mieszkańców ponad 5000 nie zatrudniają ani pracownika najemnego, ani członka rodziny;

małżonka nie wlicza się do osób zatrudnionych;

2) nie korzystają przy wykonywaniu rzemiosła z usług osób nie zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym albo

z usług innych zakładów rzemieślniczych lub przedsiębiorstw; nie wyłącza jednak opłacania podatku w formie kart podatkowych korzystanie z usług:

a) zakładów cholewkarskich przez zakłady szewskie,

b) zakładów stolarskich przez zakłady tapicerskie i odwrotnie,

c) zakładów blacharskich, brązowniczych, elektromechanicznych, spawalniczych, odlewniczych i tokarskich (w drzewie i metalu) przez inne zakłady rzemieślnicze w zakresie wykonywania usług, których rzemieślnik przyjmujący zlecenie nie może wykonać we własnym zakładzie rzemieślniczym;

3) nie utrzymują poza obejściem, w którym mieści się zakład rzemieślniczy, odrębnych stałych miejsc sprzedaży; w zakładzie mogą być sprzedawane tylko wyroby własnej produkcji; zastrzeżenie to nie dotyczy wyrobów obcej produkcji, jeżeli stanowią one niezbędny dodatek do gotowego i związanego z wykonywanym rzemiosłem wyrobu własnej produkcji;

4) nie wykonują innych świadczeń podlegających podatkom obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób; nie wyłącza jednak pobierania podatku w formie karty podatkowej wykonywanie przez małżonka we własnym imieniu świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej lub w formie ryczałtu.

2. Za rzemiosło uważa się wykonywanie sposobem niefabrycznym przemysłów objętych obowiązującymi przepisami w zakresie prawa przemysłowego.

3. Uczniów w liczbie nie większej niż 3 zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników.

4. Za członków rodziny uważa się małoletnie: dzieci własne, przysposobione, pasierbów, dzieci obce przyjęte na wychowanie i utrzymanie, jak również pozostających z podatnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym rodziców podatnika i rodziców jego małżonka, jeżeli zostali uznani za inwalidów lub utracili ponad 45% zdolności zarobkowania albo przekroczyli 60 lat, jeżeli chodzi o mężczyzn, i 55 lat, jeżeli chodzi o kobiety.

5. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają również zastosowanie w przypadkach, gdy zakład rzemieślniczy stanowi własność dwóch osób posiadających uprawnienia rzemieślnicze i nie zatrudnia ani pracownika najemnego, ani członka rodziny, nie licząc ich małżonków. Wysokość opłaty za kartę podatkową ustala się w tych przypadkach w kwocie podwójnej przewidzianej dla zakładu nie zatrudniającego ani pracownika najemnego, ani członka rodziny.

§ 2. Karta podatkowa obejmuje należność podatkową ze źródeł przychodów, na które uzyskano kartę. Jeżeli podatnik osiąga dochody z innych źródeł przychodów podlegających tylko podatkowi dochodowemu, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych bez doliczenia do nich dochodów objętych kartą podatkową.

§ 3. Opłaty za karty podatkowe ustala się w tabeli opłat stanowiącej załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 4. 1. Opłaty za karty podatkowe określone w tabeli obniża się:

- 1) o 20% dla osób prowadzących zakłady rzemieślnicze na terenie:
 - a) województw: białostockiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, szczecińskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego,
 - b) powiatów: elbląskiego, kwidzyńskiego, lęborskiego, malborskiego i sztumskiego województwa gdańskiego,
 - c) powiatów: brzeskiego, głubczyckiego, grodkowskiego, kluczborskiego, namysłowskiego, nyskiego, oleskiego i prudnickiego województwa opolskiego,
 - d) powiatu pińskiego województwa poznańskiego,
 - e) powiatów leskiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego;
- 2) o 20% dla osób, które ukończyły do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat życia, oraz dla inwalidów lub innych osób, które utraciły ponad 45% zdolności zarobkowania.

2. Organ finansowy — po zasięgnięciu opinii komisji podatkowej — może w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie ustalić obniżkę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w wysokości do 50% opłaty za kartę podatkową.

3. Utratę ponad 45% zdolności zarobkowania należy udowodnić zaświadczeniem lekarskim wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej.

§ 5. 1. Liczbę mieszkańców i charakter miejscowości określonych w tabeli przyjmuje się według stanu w dniu

1 stycznia roku podatkowego. Za mieszkańców uważa się osoby zameldowane na pobyt stały.

2. Jeżeli zakład rzemieślniczy i miejsce zamieszkania podatnika znajdują się w różnych miejscowościach, opłatę za kartę podatkową pobiera się w wysokości właściwej dla miejscowości, w której znajduje się zakład rzemieślniczy.

§ 6. 1. Osoby opłacające podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej nie są obowiązane do uzyskania karty rejestracyjnej.

2. Podatnicy opłacający podatki w formie karty podatkowej wolni są od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg podatkowych, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy ci obowiązani są do wydawania i przechowywania zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym rachunków stwierdzających sprzedaż wyrobów lub wykonanie świadczenia usług.

§ 7. 1. Podatnicy wykonujący działalność podlegającą opodatkowaniu w formie karty podatkowej opłacają podatki obrotowy i dochodowy w tej formie, jeżeli złożą organowi finansowemu właściwemu według miejsca wykonywania rzemiosła wniosek zawarty w deklaracji według ustalonego wzoru w terminie do dnia 15 stycznia roku podatkowego. Osoby, które rozpoczynają taką działalność w ciągu roku podatkowego, obowiązane są do złożenia wniosku — przed rozpoczęciem tej działalności.

2. Organ finansowy bezzwłocznie po złożeniu deklaracji wydaje kartę podatkową, a w razie stwierdzenia braku warunków do opłacania podatków w formie karty podatkowej — decyzję o odmowie wydania karty podatkowej.

3. Podatnicy, którzy nie złożą deklaracji w terminie określonym w ust. 1, opłacają podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ustalonych w obowiązujących przepisach; w zakresie obowiązku i sposobu prowadzenia ksiąg podatkowych stosuje się przepisy o tych księgach.

§ 8. 1. Od decyzji odmawiającej wydania karty podatkowej lub ustalającej opłatę za kartę podatkową w kwocie wyższej, niż zadeklarował podatnik, przysługuje podatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez kierownika organu finansowego I instancji po zasięgnięciu opinii komisji podatkowej, działającej przy udziale przedstawiciela terenowego cechu oraz w obecności podatnika. Jeżeli podatnik nie zgłosi się na wezwanie, odwołanie może być rozpatrzone i w jego nieobecności.

3. Od decyzji organu finansowego I instancji wydanej na zasadzie określonej w ust. 2 przysługuje podatnikowi w terminie dwutygodniowym prawo wniesienia żądania, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy II instancji. W razie niewniesienia w tym terminie żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy II instancji — decyzja kierownika organu finansowego staje się prawomocna.

4. W razie zgłoszenia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy II instancji, odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

§ 9. 1. Opłata za kartę podatkową płatna jest bądź jednorazowo przy uzyskaniu karty podatkowej, bądź w ratach kwartalnych płatnych bez wezwania organu finansowego z góry za dany kwartał w terminie do dnia 7 pierwszego miesiąca danego kwartału, bądź w ratach miesięcznych płatnych bez wezwania organu finansowego w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

2. W razie uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu świadczeń, na które uzyskano kartę podatkową, spowodowane szczególnymi okolicznościami, np. dłuższą chorobą, wypoczynkiem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe — trwającej nieprzerwanie co najmniej 15 dni — nie pobiera się 1/30 miesięcznej raty z tytułu opłaty za kartę podatkową za każdy dzień przerwy; warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w terminie 7 dni od dnia powstania okoliczności powodującej przerwę.

3. W razie rozpoczęcia wykonywania świadczeń, na które uzyskano kartę podatkową w ciągu roku podatkowego, obowiązek zapłacenia pełnej ustalonej miesięcznej raty za kartę podatkową powstaje, poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń.

4. W razie zaprzestania w ciągu roku wykonywania świadczeń, na które uzyskano kartę podatkową, zgłoszonego w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym, nie pobiera się miesięcznych rat za czas od miesiąca następującego po zaprzestaniu wykonywania świadczeń.

§ 10. Podatnicy, którzy uzyskali karty podatkowe, obowiązani są zawiadomić właściwy organ finansowy w ciągu 7 dni o zmianach, jakie powstały w stosunku do stanu faktycznego podanego w deklaracji:

- 1) które powodują utratę warunków do opłacania podatków w formie karty podatkowej (§ 1);
- 2) które nie powodują następstw określonych w pkt 1, lecz mają wpływ na wysokość opłat za kartę podatkową (zmiany w stanie zatrudnienia oraz zmiany miejsca wykonywania świadczeń).

§ 11. 1. Podatnicy opłacający podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej na zasadach niniejszego rozporządzenia zostaną wyłączeni z grupy osób opłacających podatki w tej formie:

- 1) za część roku podatkowego — w razie zawiadomienia o utracie warunków do opłacania podatków w formie karty podatkowej; w tym przypadku wyłączenie obejmuje część roku podatkowego, poczynając od miesiąca następującego po powstaniu wymienionych okoliczności;
- 2) za cały rok podatkowy w przypadkach:
 - a) stwierdzenia przez organ finansowy istotnej niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych w deklaracji (§ 7) lub w zawiadomieniu (§ 10), lub stwierdzenia, że podatnik nie przestrzega przepisu w zakresie wydawania i przechowywania rachunków (§ 6);
 - b) niezawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do opłacania podatków w formie karty podatkowej (§ 10 pkt 1);
 - c) osiągnięcia przez podatników opłacających karty podatkowe obrotu niemożliwego do uzyskania w warunkach dopuszczających opłacanie podatków w tej formie.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 organ finansowy orzeka o utracie prawa do opłacania podatków w formie karty podatkowej na podstawie opartej o materiał dowodowy opinii komisji podatkowej działającej przy udziale przedstawiciela terenowego cechu.

3. W razie wyłączenia podatnika z grupy osób opłacających podatki w formie karty podatkowej za część roku podatkowego (ust. 1 pkt 1) za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za okres nie objęty kartą podatkową przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stópę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

4. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) wyłączenie z grupy osób opłacających podatek w formie karty podatkowej i opłacanie podatku obrotowego i podatku dochodowego na innych zasadach w myśl obowiązujących przepisów następuje niezależnie od cięższej na podatniku odpowiedzialności na podstawie przepisów prawa karnego skarbowego.

5. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 kwoty wpłacone tytułem rat na poczet opłaty za kartę podatkową zaliczą się na podatek dochodowy za dany rok podatkowy, nadwyżkę zaś na podatek obrotowy.

6. W przypadku wyłączenia z grupy osób opłacających podatki w formie kart podatkowych (ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. c) obowiązek uzyskania karty rejestracyjnej i założenia właściwych ksiąg podatkowych powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po doreczeniu decyzji o wyłączeniu.

§ 12. 1. Zmiana wysokości opłaty za kartę podatkową następuje:

- 1) w przypadkach zawiadomienia o zmianie w stanie zatrudnienia lub o zmianie miejsca wykonywania świadczeń powodujących wyższą lub niższą opłatę, poczynając od miesiąca, w którym miały miejsce okoliczności uzasadniające zmianę;
- 2) za cały rok podatkowy — w przypadkach niezawiadomienia o zwiększeniu stanu zatrudnienia lub o zmianie miejsca wykonywania świadczeń, powodujących wyższą opłatę.

2. Od decyzji zmieniającej wysokość opłaty za kartę podatkową podatnik może w terminie określonym w § 8 ust. 1 złożyć odwołanie na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 13. W zakresie przesuwania i przywracania terminów przewidzianych w rozporządzeniu mają zastosowanie przepisy art. 65 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 2, poz. 27).

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 9 marca 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od drobnych rzemieślników (Dz. U. Nr 7, poz. 36) w części dotyczącej ryczałtu tabelarycznego.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r.
(poz. 291).

TABELA WYSOKOŚCI ROCZNYCH OPŁAT ZA KARTY PODATKOWE
(w złotych)

Objaśnienie: a) świadczenia wykonywane bez zatrudnienia pracowników i członków rodziny,
b) świadczenia wykonywane przy zatrudnieniu nie więcej niż 1 członka rodziny,
c) świadczenia wykonywane przy zatrudnieniu nie więcej niż 1 pracownika najemnego lub 1 pracownika najemnego i 1 członka rodziny, lub 2 członków rodziny
— we wszystkich przypadkach nie licząc pracy małżonków.

Poz.	Rodzaj rzemiosła — specjalność	W miejscowościach na terenie gromad poza określonymi w kolumnach od 4 do 8			W miejscowościach, w których odbywają się targi, położonych na terenie gromad, oraz w osiedlach i miastach o liczbie mieszkańców do 5.000			W osiedlach i miastach o liczbie mieszkańców powyżej 5.000 do 10.000	W osiedlach i miastach o liczbie mieszkańców powyżej 10.000 do 25.000	W osiedlach i miastach o liczbie mieszkańców ponad 25.000 do 100.000	W pozostałych osiedlach i miastach
		3			4			5	6	7	8
		a)	b)	c)	a)	b)	c)	a)	a)	a)	a)
1	Bednarstwo	600	1.200	1.740	1.020	1.980	2.460	1.740	1.980	—	—
2	Betoniarstwo	2.400	3.000	—	3.600	4.500	—	5.400	—	—	—
3	Bielizniarstwo	480	1.020	1.140	900	1.500	1.680	1.260	1.500	—	—
4	Blacharstwo — budowlane, naczyniowe	1.620	2.460	—	2.220	2.940	—	2.940	—	—	—
5	Budownictwo — murarstwo, ciesielstwo	1.500	2.220	—	2.220	2.760	—	2.940	—	—	—
6	Cerownie artystyczne	1.500	1.980	—	2.400	3.000	—	3.000	3.600	4.200	4.800
7	Cholewkarstwo	1.260	1.980	—	1.980	2.760	—	2.460	—	—	—
8	Czapnictwo	900	1.500	1.620	1.140	1.980	2.760	1.740	2.220	—	—
9	Dekarstwo	1.380	2.460	—	1.860	2.940	—	2.940	—	—	—
10	Fotografowanie	1.260	2.100	—	1.680	2.760	—	2.220	—	—	—
11	Fryzjerstwo	660	900	1.020	1.500	1.980	2.220	2.220	3.000	3.600	4.800
12	Hafciarstwo	1.500	1.980	—	2.400	3.000	—	3.600	4.200	—	—
13	Instalatorstwo wodociągowo-kanalizacyjne	1.920	2.400	—	2.400	3.600	—	4.500	—	—	—
14	Instalatorstwo gazowe	1.920	2.400	—	2.400	3.600	—	4.500	—	—	—
15	Instalatorstwo elektryczne	2.400	3.000	—	3.000	4.200	—	4.800	—	—	—
16	Instrumentarstwo muzyczne	1.800	2.400	—	2.880	3.600	—	4.200	4.800	—	—
17	Kapelusznictwo	1.140	2.100	—	1.620	2.760	—	2.220	2.940	—	—
18	Kołodziejstwo — pojazdowe	900	1.260	1.860	1.260	2.220	2.400	2.220	2.460	—	—
19	Kołodziejstwo — karoseryjne	1.200	1.500	2.700	1.800	2.400	4.200	3.000	—	—	—
20	Koszykarstwo	900	1.500	1.740	1.260	2.220	2.460	1.740	2.220	—	—
21	Kotlarstwo	1.620	2.460	—	2.220	2.940	—	2.940	—	—	—
22	Kowalstwo — pojazdowe, wyrób i naprawa narzędzi rolniczych	600	900	1.380	1.020	2.100	2.760	1.740	—	—	—
23	Krawiectwo damskie	480	1.020	1.140	900	1.500	1.680	1.260	1.500	3.600	4.800
24	Krawiectwo męskie	900	1.500	1.620	1.140	1.980	2.760	1.740	2.220	4.200	5.400
25	Lakiernictwo	1.800	2.400	—	3.000	4.200	—	4.800	—	—	—
26	Malarstwo	1.500	2.220	—	2.220	2.760	—	2.940	—	—	—
27	Optyka	1.800	2.400	—	3.600	4.800	—	5.400	—	—	—
28	Parasolnictwo	2.400	3.000	—	3.600	4.800	—	6.000	—	—	—
29	Powroźnictwo	720	1.380	1.620	1.140	1.980	2.400	1.500	1.980	—	—
30	Radiomechanictwo	1.800	2.400	—	3.000	3.900	—	4.800	—	—	—
31	Rymarstwo	1.020	1.860	—	1.380	2.760	—	2.220	2.940	—	—
32	Stolarstwo	1.500	2.220	—	1.980	2.460	—	2.460	—	—	—
33	Szewstwo — naprawa obuwia	720	1.020	1.380	1.380	1.860	2.760	1.980	3.000	3.600	4.800
34	Szewstwo — pantoflarstwo, trepiarstwo	1.020	1.980	—	1.500	2.220	—	1.980	—	—	—
35	Szklarstwo	600	1.200	1.740	1.020	1.980	2.460	1.740	1.980	4.200	5.400
36	Ślusarstwo i naprawa maszyn; ślusarstwo i naprawa rowerów	1.380	2.460	—	1.860	2.940	—	2.940	—	—	—
37	Ślusarstwo i naprawa maszyn; ślusarstwo budowlane	3.000	4.200	—	4.200	5.400	—	6.600	—	—	—
38	Ślusarstwo i naprawa maszyn; spawalnictwo, nożownictwo, naprawa maszyn	3.000	3.600	—	4.200	5.400	—	6.000	—	—	—
39	Tapicerstwo	2.400	3.000	—	3.600	4.500	—	5.400	—	—	—
40	Wiertnictwo studzien	1.500	2.220	—	2.220	2.760	—	2.940	—	—	—
41	Wulkanizatorstwo	1.500	2.220	—	1.980	2.460	—	2.460	—	—	—
42	Zabawkarstwo	1.500	2.220	—	1.980	2.460	—	2.460	—	—	—
43	Zduństwo — budowa pieców pokojowych i kuchennych	1.500	2.220	—	2.220	2.460	—	2.460	—	—	—
44	Zduństwo — garncarstwo	660	1.140	—	900	1.500	—	1.260	1.740	—	—
45	Zegarmistrzostwo	1.260	2.100	—	1.680	2.760	—	2.220	—	—	—